

Motion till riksdagen

1986/87:Jo418

Agne Hansson och Gösta Andersson (c)

Ökat stöd till fiskerinäringen

Fiskerinäringen behöver mer resurser än vad regeringen föreslår i årets budgetproposition. Inte minst gäller det östkustfisket.

Det bör riksdagen som sin mening ge regeringen till kanna.

Viktig näring

Fiskerinäringens betydelse för vårt land får inte underskattas. Fiskarna spelar en viktig roll i strävandena att bevara en levande skärgård. De medverkar till att komplettera skärgårdens övriga näringsliv och möjligheterna att utveckla turistnäringen. Men främst är fiskerinäringen viktig som näringsgren såväl nationellt som regionalt.

Inte minst gäller det i Kalmar län. Kalmar läns fiske är betydande och mångskiftande. Kalmar län är det tredje största fiskelänet i landet. Fisket spelar en mycket viktig roll för det lokala samlade näringslivet, i första hand i Borgholms kommun. Men också i Västerviks, Oskarshamns och Mörbylånga kommuners näringsliv utgör fisket en mycket viktig del.

Inom Kalmar län finns ca 500 verksamma fiskare. Deras samlade fångst uppgår till ungefär 10 000 ton fisk med ett värde av 42 milj. kr. Fiskeflottan i länet består av 25 fiskeskepp med en längd överstigande 12 meter och 82 fiskebåtar. I Kalmar län finns för närvarande 214 fiskare med enskilda licenser. Det motsvarar 15 % av alla utfärdade enskilda licenser i landet. Dessa fiskare svarar för 22 % av fångstvärdet eller mer än dubbelt så mycket som något annat län redovisar. Av det framgår bl. a. att fiskerinäringen i Kalmar län är en typisk småföretagarnäring och en effektiv sådan. Men skall fiskerinäringen i länet kunna behålla denna funktion även i framtiden måste den ha statsmakernas vilja och stöd i botten. I dag sviktat det stödet. Inte heller i årets budgetproposition finns några offensiva satsningar på fisket. I och med att anslagen till fiskerilån, hamnar och annat inte justeras upp med inflation och kostnadsförändringar innebär det i praktiken en sänkning. Med hänsyn till att anslaget för t. ex. fiskerilån varit oförändrat 25 milj. kr. sedan 1978 är den reala försämringen avsevärd.

Motiv för stöd

Motiven för ett ökat stöd för fiskerinäringen är många. Kan vi få en effektiv och framtidsinriktad fiskerinäring också i framtiden är det bra för näringen, bra för länet och bra för landet. Vi skulle bättre kunna klara sysselsättningen i

en svår region. Vi skulle få mat som vi inte behövde importera utan kunde exportera och vi skulle därmed kunna förbättra vår bytesbalans.

Men det finns också mer näraliggande motiv. Marknaden för fisket hårdnar. Det finns behov av utveckling. Nya produkter behöver tas fram och utvecklas. En viss produktutveckling pågår och marknaden växer. Till allt detta krävs nya resurser.

Utrymme för kapacitetsökning finns. 40 000 ton återstår av den fiskekvot som framförhandlats för det svenska fiskets del. Biologer har på grund av miljöskäl och brist på tillgång rekommenderat minskat fiske i Nordsjön. Därmed borde efterfrågan öka och marknaden kunna vidgas för östkustfiskets del. Utvecklingen har också lett till att överlevnaden på utsättning av fisk har ökat väsentligt. Därmed förväntas tillgången på fisk kunna öka i framtiden.

Investeringsbehov

Vidare påvisar mängder ansökningar om fiskerilån att det finns ett stort investeringsbehov inom fiskerinäringen att fylla. Varje år ansöks om lån i storleksordningen 60–100 milj. kr. Det skall sättas i relation till det oförändrade anslaget på 25 milj. kr. per år sedan 1978. Fiskarnas säkerhet och arbetsmiljö måste förbättras. Det kräver också resurser.

I det perspektivet är det svårt att förstå regeringens njujga inställning till fiskerinäringen. En anslagsnivå på 50 milj. kr. vad avser fiskerilån motsvarande en mera rimlig nivå med hänsyn såväl till fiskets behov som till krav om återhållsamhet med knappa statliga resurser.

Fiskeriberedningsindustri i Västervik

Goda erfarenheter finns nu i landet vad gäller vidareförädling av fisk. Den svenska fiskindustrin som nu håller på att utvecklas har tagit betydande marknadsandelar. Därmed har vårt importbehov påtagligt minskat. Det är positivt. Längs ostkusten är inte vidareförädlingen ännu utvecklad särskilt långt. Yrkesfisket och det kompletterande vattenbruket utgör förutsättningar för en sådan vidareförädling.

För att en vidareförädling skall vara möjlig krävs främjande av näringen och utvecklingsinsatser från statsmakternas sida. Vi föreslår att en beredningsindustri uppbyggd på råvaror från Östersjön med hjälp av statlig medverkan etableras i Västervik och att en distributionskedja för fiskets produkter och för färsk fisk byggs upp med centrum från sydostkusten.

Skärpta importregler för torsk

Enligt svensk lagstiftning är det, helt riktigt, inte tillåtet att frysa torsk, tina den, filea och med hjälp av kemiska tillsatsmedel frysa den på nytt och sedan sälja den. Det är tillsatsämnet, inte dubbelfrysningen, som gör denna hantering omöjlig i Sverige. Det har fått till följd att fryst torsk exporteras till Danmark, där sedan återstående del av processen utföres. Därefter importeras produkten till Sverige. Produkterna innehåller då det tillsatsämne som

enligt svensk lagstiftning inte får användas vid fiskberedning i Sverige. Detta är inte tillfredställande, vare sig för det svenska fiskets del eller för konsumenterna. För att åtgärda detta krävs skärpta importregler för fiskprodukter. Regeringen bör utforma sådana regler.

Mot. 1986/87

Jo418

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna behovet av ökade resurser till fiskerinäringen.
2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om etablering av en beredningsindustri i Västervik för fisk från Östersjön och en distributionskedja för fiskprodukter och för färsk fisk och
3. att riksdagen beslutar hemställa hos regeringen om skärpta regler för import av torskprodukter.

Stockholm den 26 januari 1987

Agne Hansson (c)

Gösta Andersson (c)

